

Selec, 15.03.2014

*Vážený pán
Štefan Nosál
Lúčnica*

Vážený pán Nosál!

Volám sa Anetka. Som mladé, dospelávajúce dievča z malej dedinky Selec. Keď ma rodičia priniesli domov z pôrodnice, veľmi rýchlo som začala vnímať okolie. Moja maminka tvrdí, že som sa všetko ľahko naučila. No najviac zo všetkého som milovala hudbu.

Naša rodina je zamilovaná do ľudovej hudby. Takmer všetci členovia našej rodiny sú vášniví folkloristi. Najväčší milovník slovenskej ľudovej hudby som ja. náš folklór čerpá námety z minulosti predkov. Všetko je spracované na základe života, ktorý žili naši prarodičia. Od malička ma mama viedla k folklóru. Môj najobľúbenejší odev bol kroj. Vtedy to bolo všetko, čo mi v tej chvíli stačilo. Keď sa ostatné dievčatká hrávali s bábikami, ja som sa obliekala do kroja a stále dookola som si spievala. Neskôr ma mama zaviedla pozrieť sa na javisko, ktoré bolo zaliate krojovanými ľuďmi. Moje očka vtedy zistili, čo je to dokonalosť. Moje uši počuli tú najkrajšiu melódiu. V tom okamihu unesená čarom krásnej hudby som túžila byť aj ja jednou z nich. Od troch rokov som sa začlenila do folklórneho súboru. Malý zamilovaný človečik, ktorý sa chcel stále obliekať do kroja pre pocit výnimočnosti. Tento smer hudby dal môjmu životu zmysel. Postupne som rástla a menila som sa. Ale to, čo sa nezmenilo, to, čo bolo vo mne stále rovnaké, bola vášeň. Vášeň k hudbe, vášeň k folklóru. Teraz som už staršia, rozumnejšia. Rozhodla som sa pátrať po dejinách nášho folklóru. Keď som sa tak prehrabávala informáciami a starými fotkami, začalo ma zaujímať, ako sú na tom iné folklórne skupiny na Slovensku. Zúčastňovala som sa

mnohých vystúpení, festivalov a rôznych súťaží. Vypočula som si mnoho piesní, pozrela veľa programov. Všetky mali niečo do seba. Najviac ma zaujal Váš folklórny súbor. Vaša hudba bola v niečom iná, ako u ostatných účinkujúcich. Zase som počula lásku k hudbe. Bolo tam cítiť lásku aj radosť. Folkloristi na javisko prichádzali sebavedomí, plní odhodlania predviesť ten zápal, čo majú v sebe. Na javisku boli pár minút, no počas ich vystúpenia som len ťažko lapala dych. Po skončení programu som sa začala mamy vypytovať na Váš súbor. Niečo mi povedala, ale aj tak mi to nestačilo. Začala som si teda o súbore zisťovať viac. Našla som si aj Vás, človeka, ktorý mi ukázal kus originality. Týmto listom by som Vám chcela vyjadriť obdiv. Takéto veľké vystúpenie, s takými silnými emóciami zvládne iba veľký a trpezlivý človek. Moja mama je tiež vedúcou malého folklórneho súboru. Snažíme sa im hudbou a myšlienkami piesní ukázať, že voľný čas sa dá tráviť zmysluplne. Deti majú právo na krásne detstvo. Mama sa snaží dať týmto deťom to, čo dala aj mne. Lásku k hudbe.

Pri najbližšej príležitosti by sme chceli spolu s mamou zobrať deti na vystúpenie Lúčnice. Mojm malým snom je stretnutie s Vami a s Vašími folkloristami. Dovoľte mi, poďakovať Vám za krásny zážitok. Za to, že som mohla načerpať nové skúsenosti a inšpirovať sa. Máte môj veľký obdiv a moje srdce. Dúfam, že Váš zápal nikdy nepominie. Ved' hudba je náš život.

S pozdravom

Vaša obdivovateľka Anetka